

האם אפשר לעשות משהו בגולה? "שוחפות" – אבל מה רוגדים השותפים? אנו מוכנים ליהרג – אבל יש לשאול את המעווניים. גם הכו וגום הארכו הוא מסוכן. הוא מאמין יותר מפני בדרכיהם הקודמות. בכלל אופן לא איש אחד יחלים על מה לעשות.

ニישטד – הסכנות ליהודיים היו תמיד, ולא נחתנה כלום. הייש בסחון במספר? מה הבדל אם חצי מיליון או שני מיליאון. הנוכל להסריד אוחס? וכי יפוץ יותר? הנוכל להחנגב תמיד כמו ביום ב' – ולהבליג? הכל נופל על שם הפוועלים. מה שמצויעים זהו שינווי יסודי, ולא שאלות החברים.

פנחים: טרם נפלת הכרעה, ולא יתכן שתறונ חד-צדדי. ההסברת הנחינה (לא ע"י ב.ג.) מיאשת. השאלה היא בסבירות ובחדים הקרובים. – "במשך שנים אין כוח לעמוד בכוח". אם נגייע ליואש – לא איכפת מה יעשו, סרבנות – השליט אנטישמיות. (טענתהאנטיזיונית). אנחנו זקנים לעוזה – העربים אינם זקנים. יש להתרכז בועדת המחקר. והטרדה קלה ע"י הבאת קצת עולים. – כשרוננו לפבווע קטן מאר מבחרית ערכה הפוליטי, אם לא נצליח בחדים האלה – יפתח הטרח לדברים חדשים לבמרי أولי.

זיאמה בא לבקש עזרה להקמת ב"א הסתדרותי
לפועלים (הטנגבידים שפרינצק, פנחס). המצב בת"א הולך וטוב.
עבדתו של שקולניק שובה, שלום זק מארבן טוב - אך אין
איש חנואה, לדעת זיאמה. התוצאות כבר נכרות, אבל רשות
יראה בעוד שנה. הוא סבור שבבחירות הבאות נתקבל 60%
בז האופוזיציה מרובישה בעיתונו. בזה"פ האיש השנוו בז על
זהה"צ הוא ציולינגו. לוביאניקר רייכץ בקשרו העבודה, 58
וגם עבדתו של נמירובסקי שובה, אולם אין ערך לדבריו לבסוף.
סודרו בבית רוטנברג שני סמינריונים לשבועים -
כל אחד לפועלים, והיתה בהם ברכה רבה.

25.11.45, יומ א'

עליתי בוקר לירושלים. פה מסקרים שני מושבות
חוץ החפוצצו הלילה. איש לא נפגע.

- דובקין מוסר שאט אסורי עתלית משחררים היום.

66.

29.11.45

ועדה פוליטית: קפלן: דרוש ניתוח יותר מעמיך
מכשלוננו המדיני, הסיבה היא חד אנגליה פרוסיה - גורי
מציע להם בסכום זה עורת העربים, ורק ע"י כוח הסודה לא
נשנה המצב. יש גם לדעת מה טטרת המאבק - מדינה או חלוקה?

ד"ר גריינגלס: דרישים מוריים, ספרי לטור, ספריים,
עתונים, סכירים הכרה מקצועית. חנאי שכון - לא במחנות, אלא
בבחים, סיור עיריה יהודית, או לכל הפחות רובע יהודי, לא פעור
אבל רכוז לא במחנות. שאלת החורף חפchar (יש עצים ותנורים)-
חבר אחר מעיר שכובצים קסנים חוששים לחוף, אין הסקה ואין
בגדים. להכרה ילכו לא רביהם רק נוער (בני 18 - 25) לדעת
גראינברג יש לספק קודם כל צרכי אנשים בהזנה, הלבשה, דיוור
ו- privacy . שאלתי אם אפשר לרכזו היהודים בשטח היהודי -
גולדרמן.

הסביר חדר מיוחד לאיש? חוות ההכרה - רשותה
כמה סגייעס הנה מפולין יומ יומ? כמה חסרים בגדים?

היינו חוות יהודיות, נאציות?

עבדה, הגנה, עברית, שתווי, ציונות, אחדות חלוצית,
הסתדרות עובדים כללית אחת.